

جهان‌شهر

نمایی از میدان

دوشنبه ۲۲ مرداد ۱۴۰۳

میدان

شماره ۴۲۰۶

میدان

FARHIKHTEGANDAILY.COM

میدان

FARHIKHTEGANONLINE

میدان

حاتبه قاسمیان

خبرنگار گروه جهان‌شهر

کمتر از یک روز پس از جنایت رژیم صهیونیستی در کشتار ۱۰۰ نمازگزار در مدرسه، تل آویو دستور تخلیه مناطق بیشتری از شهر غزه را صادر کرد. این دستور جدید نتایج‌هاو گامی در راستای تخلیه کامل این منطقه تلقی می‌شود؛ موضوعی که یکی از اهداف نهایی صهیونیست‌ها در جنگ است. رژیم صهیونیستی بارها به بهانه‌های مختلف مانند عملیات برای مهار تونل‌های حماس، دستور تخلیه مناطق مختلفی در نوار غزه را صادر کرده است. علی‌رغم اعلام نگرانی‌های مزروانه غرب و نهادهای حقوق بشری، به گفته سازمان ملل، رژیم صهیونیستی در حدود ۲ میلیون فلسطینی را از خانه‌های خود در غزه آواره کرده است. بررسی رفتار رژیم صهیونیستی به عنوان یک استعمارگر «وطن‌گزین»، نسبت به مردم فلسطین در طول زمان نشان می‌دهد سیاست اشغال و تخلیه، سیاستی تثبیت شده و جزء اساسی در دکترین امنیت رژیم صهیونیستی است.

دستور تخلیه، نه اولین بار، نه آخرین بار

برای امنیت خود، فورا باید به سمت منطقه حفاظت شده جدید فرار کنید. منطقه‌ای که در آن هستید به عنوان منطقه جنگی خطرناک در نظر گرفته شده است.» ارتش رژیم صهیونیستی بامداد یکشنبه دستور تخلیه بخش‌هایی از شهر خان یونس را صادر کرد. از جمله بخشی از منطقه انسانی محافظت شده توسط اسرائیل که ارتش گفته بود از آنجا راکت‌ها شلیک شده است. این دستوری‌یک روز پس از حمله هوایی رژیم به مدرسه‌التابعین در شهر غزه صادر شد. طبق گزارش‌ها بیش از ۱۰۰ نفر از کسانی که در آن پناه گرفته بودند به شهادت رسیدند. منطقه‌ای که دستور جدید تخلیه آن را پوشش می‌دهد یکی از بزرگ‌ترین مناطق در جنگ ۱۰ ماهه است. این اعلامیه در شبکه اجتماعی X منتشر و از طریق پیام‌های متنی و صوتی به تلفن‌های ساکنان ارسال شده است. این نخستین بار نیست که رژیم صهیونیستی دستور تخلیه مناطقی از غزه را می‌دهد. اظهارات ضد انسانی مبنی بر تخلیه کامل غزه، از ابتدای حمله رژیم به نوار غزه توسط مقامات این رژیم ابراز شده است. اما طرحی به عنوان «طرح جامع تخلیه غزه» برای اولین بار در ۲۶ فوریه ۲۰۲۴ توسط نخست وزیر این رژیم، رونمایی شد.

پس از آنکه نخست وزیر بنیامین نتانیاو گفت برای «پیروزی کامل» حمله زمینی به شهر جنوبی رفح در نوار غزه ضروری است، ارتش رژیم روز دوشنبه ۲۶ فوریه، طرحی را برای «تخلیه» غیرنظامیان از «مناطق درگیری» در غزه پیشنهاد داد. سازمان‌های امدادی بارها نگرانی خود را از احتمال تلفات گسترده غیرنظامیان در رفح ابراز کرده‌اند، جایی که حدود ۱٫۴ میلیون فلسطینی-بیشتر آنها از مناطق دیگر رانده شده‌اند- در آنجا تجمع کرده‌اند. این شهر همچنین نقطه ورود کمک‌های بسیار ضروری است که از طریق کشور همسایه مصر وارد می‌شود. پس از این طرح تخلیه، رژیم بارها دستور تخلیه مناطق مسکونی را صادر کرده است.

دستور تخلیه، بدون اعلام مکانی برای کوچ

طبق قوانین بین‌الملل، مناطقی چون مدارس، بیمارستان‌ها و خیمه‌های

رژیم صهیونیستی در پی اخراج همه فلسطینی‌ها از سرزمین‌های اشغالی است

لحظه تصمیم

پناهجویان، در فهرست مناطق حفاظت شده در جنگ‌ها در نظر گرفته می‌شوند و حمله به آنها نقض آشکار حقوق بشر محسوب شده و مصداق جنایت جنگی دانسته می‌شود.
باین حال رژیم صهیونیستی به این مناطق حفاظت شده حمله کرده و پس از کشتار، آن منطقه را نامن دانسته و اعلام می‌کند نیروهای حماس از آن به عنوان سپر انسانی استفاده کرده‌اند و به همین دلیل این منطقه باید تخلیه شود. یکی از کارمندان اداره اونروا در مصاحبه‌ای با شبکه‌ای سی‌ان‌ان در ماه‌های ابتدایی حمله اسرائیل به نوار غزه گفت: «اسرائیل دستور تخلیه منطقه محافظت شده را صادر می‌کند، بدون اینکه اطلاع کند اولگان کجا بروند.» «هند خودی» خبرنگار الجزیره در مصاحبه‌ای در روز یکشنبه ۲۱ مرداد گفت: «مردم احساس می‌کنند اسرائیلی‌ها با آنها مثل یکی بازی شطرنج رفتار می‌کنند و آنها را از یک مکان به مکان دیگر منتقل می‌کنند و هیچ جایی امن نیست.» موج حملات اسرائیل در شرق خان یونس همزمان با سفر بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر اسرائیل به واشنگتن برای سخنرانی در کنگره ایالات متحده که میلیارد‌ها دلار کمک نظامی به اسرائیل در طول جنگ را تصویب کرده، افزایش یافته است.

کشتار خاموش مجروحان

براساس آمار منتشر شده سازمان بهداشت جهانی، از زمان شروع جنگ، حملات رژیم صهیونیستی در غزه منجر به کشته شدن ۳۸٬۸۸۳ نفر و زخمی شدن نزدیک به ۹۰ هزار نفر شده است که اکثریت قریب به اتفاق آنها غیرنظامی هستند، درحالی‌که بخش بزرگی از نوار غزه به ویرانه تبدیل شده است. این علاوه بر آمار مقفودان غزه است که براساس بررسی‌های سازمان‌های امدادی حدود ۱۱ هزار نفر گزارش شده است. همچنین به گروهی اونروا، قریب به ۲ میلیون نفر از مردم غزه، از خانه‌هایشان آواره شده‌اند. این آمار چیزی برابری «تمام جمعیت غزه» است. به گفته پزشکان مستقر در غزه، بهبودی بسیاری از زخمی‌ها و مجروحان در غزه، به علت کمبود امکانات بهداشتی و درمانی، عملاً امکان پذیر نیست و با اندک امکانات درمانی، پزشکان صرفاً می‌توانند کمک کنند مجروح «مرگ آسان‌تری را تجربه کند. شرایط اکثر مجروحان به گونه‌ای نیست که بتوانند از منطقه‌ای به منطقه‌ای دیگر جابه‌جا شوند. در چنین شرایطی، ارتش رژیم دستور تخلیه طرف ۷۲ ساعت را صادر کرده است. محتوای بیانیه‌ها و اعلامیه‌های تخلیه خطاب به مردم غزه، اعلام کشتار مجروحان ساکن در هر منطقه است.

سیاست گرسنگی دادن

یک هفته پس از آغاز حمله رژیم به نوار غزه، مردم غزه هشتگ «لن نغادر» به معنای «خارج نمی‌شویم» را در شبکه‌های اجتماعی ترند کردند. آنها با یادآوری تاریخ شفاهی به جامانده از جنایت‌های نکتب در سال ۱۹۴۸ و پس از آن اعلام کردند: «مرگ را به آوارگی و بی‌جاشدگی ترجیح می‌دهند. مردم غزه با ذکر وضعیت پناهندگان فلسطینی در کشورهای مجاور همچون مصر، اردن، لبنان و سوریه به یکدیگر یادآوری می‌کردند که در صحرای سینا وضعی به مراتب وخیم‌تر از غزه در انتظار آنان است. طی این ۱۰ ماهه اعلامی‌رغم مقاومت مردم غزه، رژیم با بستن مرز زمینی رفح و کمک‌های بشردوستانه و با اتخاذ سیاست گرسنگی دادن، مردم غزه را مجبور به کوچ اجباری کرده است. اسموتریح، وزیر دارایی رژیم نیز هفته‌گشته اعلام کرد گرسنگی دادن به مردم غزه اخلاقی و قانونی است. رژیم با

همین حربه توانسته است ۸۰ هزار نفر از مردم غزه را وادار به کوچ اجباری و خروج از غزه کند. با توجه به تلفات سنگین انسانی در غزه، بیم آن می‌رود در صورت ادامه جنایت‌های رژیم صهیونیستی در غزه، این رژیم بتواند به هدف خود یعنی تخلیه کامل غزه برسد. در حالی‌که مردم غزه به علت حمله زمینی رژیم به رفح کورچانده شده‌اند که مصر مرز خود را بسته نگه داشته است و اعلام کرده به هیچ عملیاتی برای بیرون راندن فلسطینیان از غزه کمک نخواهد کرد. اما تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد مصر همچنین محوطه‌ای دیوارکشی‌ده در کنار غزه ساخته است که به نظر می‌رسد به منظور آماده شدن برای ورود احتمالی تعداد زیادی پناهنده انجام شده است. مصر همچنان پس از ۱۰ ماه از پذیرش پناهندگان خود غزادری می‌کند اما امکان دارد با افزایش فشارهای ایالات متحده، مجبور به باز کردن مرز رفح شود. رسانه‌های غربی، بدون محکوم کردن رژیم صهیونیستی که عامل اصلی پناهندگی مردم غزه است به طور مرتب مصر را به علت بسته نگه داشتن مرزش روی فلسطینی‌های غزه مورد انتقاد قرار می‌دهند. این در حالی است که از آغاز محاصره غزه تاکنون ارتش مصر با رژیم، کمال همکاری را داشته است.

آمریکا و نهاد‌های حقوق بشری: تخلیه، اما با برنامه

باید و دیگر مقامات آمریکایی تاکنون سیاست تخلیه غزه توسط رژیم را محکوم نکرده‌اند. بایدن در اظهارات خود در زمستان سال ۲۰۲۴ اعلام کرد این تخلیه باید «با برنامه» صورت گیرد. دیگر دولت‌های غربی نیز بدون محکومیت اصل سیاست کوچ اجباری، صرفاً بر «با برنامه بودن» آن تأکید کرده‌اند. نهاد‌های حقوق بشری که حمایت مالی خود را عمدتاً از دولت‌های غربی دریافت می‌کنند، بر نبود امکانات بهداشتی و زیستی در مرز رفح و صحرای سینا تأکید دارند. تمام این محکومیت‌ها درحالی صورت می‌گیرد که این بیانیه‌های بی‌درپی هیچ ضمانت اجرایی مبنی بر متوقف کردن ماشین کشتار و کوچ رژیم ندارد و کمک‌های نظامی و مالی آمریکا و ناتو به رژیم صهیونیستی ادامه‌دار و مستمر است.

یک میلیون شهرك نشین در کرانه باختری

تل آویو به دنبال اسکان یک میلیون شهرك نشین جدید در کرانه باختری است. درحال حاضر ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار فلسطینی و ۸۰۰ هزار صهیونیست در این منطقه حضور دارند. با اسکان شهرك نشینان جدید، جمعیت صهیونیست‌ها در این منطقه دو برابر خواهد شد. مرکز فلسطینی مطالعات رژیم صهیونیستی (مدار) اخیراً گزارش کرده کابینه راست‌گرای رژیم صهیونیستی تحت رهبری نتانیاو در راستای اجرای تقاضمانه اثراقی که شهرك سازی در کرانه باختری را حق مسلم یهودیان می‌داند، کار خود را در ابتدای سال ۲۰۲۳ با اقدامات شتابان برای دستیابی به چشم‌انداز بتسلینل اسموتریح، وزیر دارایی این رژیم، در مورد افزایش تعداد شهرك نشینان در کرانه باختری تا سال ۲۰۴۰ به یک میلیون شهرك نشین، آغاز کرده است. براساس این گزارش با برجسته‌ترین اقدامات، حل و فصل وضعیت کانون‌های شهرك سازی، تبدیل آن به شهرك‌های مستقل و انتقال اختیارات استفاده از «اراضی دولت» از به اصطلاح اداره مدنی وابسته به ارتش اشغالگر به وزارتخانه‌های مدنی تحت رهبری شهرك نشینان است. این خبر اهمیت بالایی دارد زیرا اسکان یک میلیون شهرك نشین جدید در کرانه باختری مگر با آواره‌سازی بخشی از جمعیت فلسطینی ممکن نیست.

ورود ارتش اوکراین به خاک روسیه نشانه چیست؟

تعیین‌کنندگی کورسک

آزار روس‌ها به لحاظ زمینی ایجاد کرده است. همچنین باید توجه کرد روسیه طی سه سال جنگ، هزاران سرباز کشته و ده‌ها هزار نفر زخمی داشته است.

وضعیت کنونی قوای زمینی

قوای زمینی روسیه برای پیشروی در جنگ متکی به سربازان گروه واگنر بود که پس از شورش این گروه، اعتماد از آن سلب شد. دیگر گروه، چچنی‌ها بودند که با بروز تلفات بالا در میان آنها، جمعیت اندک این قوم دیگر قادر به جایگزینی و شارژ مجدد یگان‌ها نیست. در حال حاضر تنها سربازان ارتش روسیه در دسترس هستند. مسکو می‌داند پس از آنکه واگنر از دست رفته و چچنی‌ها نیز نفسی ندارد، اگر یگان‌های نیروی زمینی ارتش را هم از دست بدهد، به منبع جایگزین دسترسی نخواهد داشت.

صحنه نبرد

اوکراین در حوزه‌های مختلفی درحال آزار روسیه است. در حوزه هوایی، این کشور حملات پهپادی به عمق خاک روسیه را در دستورکار قرار داده است. این حملات با استفاده از ضعف پدافند هوایی استراتژیک و سنتی روس‌ها در رهگیری پهپادها، به تاسیسات روسیه آسیب می‌رساند. پدافند هوایی روسیه از سامانه‌های سری اس مانند اس-۴۰۰ تا سری تور مانند تورام-۱، برای مقاله با تهدیدات استراتژیک و سنتی مانند موشک‌های بالستیک، کروز و جنگنده‌ها طراحی شده‌اند و به سختی می‌توانند پهپاد‌های کوچک و کم‌سرعت را شناسایی کنند. به لحاظ زمینی، سیاست آزارسانی اوکراین در قالب حملات فشارشکن اجرایی شده است. روس‌ها در جنوب خاک اوکراین خطوط ثابت اما مستحکمی دارند و در این منطقه برتری خود را با کاربرد گسترده توپخانه اعمال می‌کنند. حملات به داخل خاک روسیه،

نخست‌وزیر سابق استرالیا می‌گوید کشورش

به پایگاه واشنگتن تبدیل شده است

آمریکای ۵۱ ایالتی

فاطمه بریمانی

خبرنگار گروه جهان‌شهر

صدای اعتراض در استرالیا علیه «آکوس» بلند شده است. نخست‌وزیر اسبق استرالیا «پاول کیسینگ» از اینکه «آمریکا کشورش را به یک پایگاه نظامی» تبدیل کرده، گلایه دارد. اما این پیامدی است که برخی مقامات می‌دانستند از قبل معاهده‌های همچون آکوس برای استرالیا رقم خواهد خورد. آکوس قراردادی نظامی میان ایالات متحده، استرالیا و بریتانیاست. کیسینگ در مصاحبه با رسانه ان‌بی‌سی اعلام کرده پس از معاهده آکوس، استرالیا عملاً به پایگاه نظامی آمریکا تبدیل شده و امنیت کشور در خطر افتاده است. او معتقد است شاید اگر «ایالات متحده در منطقه تجاوز نکند، کسی نیز به استرالیا کاری نخواهد داشت.» اکنون با تخاصم میان آمریکا و چین، استرالیا به هدفی برای چین تبدیل شده و این امر موجب نگرانی بسیاری از مقامات این کشور شده است.

آکوس به نفع هیچ کشوری نیست

۱۵ سپتامبر ۲۰۲۱ «بهران سه کشور انگلیس، آمریکا و استرالیا در یک کنفرانس خبری از شکل‌گیری پیمان نظامی-دفاعی جدیدی به نام آکوس خبر دادند. جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا اعلام کرد که این پیمان تدابیر ویژه‌ای برای مسلح کردن استرالیا به زیر دریایی اتمی در نظر دارد. «اسکات مورس» نخست‌وزیر سابق استرالیا هم از این تصمیم استقبال و اعلام کرد استرالیا آماده تجهیز به زیر دریایی اتمی است. اما ماجرا به اینجا ختم نشد. سایر کشورهای منطقه، حضور آمریکا در استرالیا رازنگ هشداری در منطقه جنوب شرقی آسیا و اقیانوس آرام تلقی و این اقدام را مقدمه‌ای برای دخالت نظامی در این منطقه اعلام کردند. پیماند این معاهده دو بحران را در فضای بین‌المللی فعال کرد. نخست رابطه کشورهای آنگلوساکنونی بهبود پیدا کرد و مقابل چین یک قطب را تشکیل دادند. در این شرایط، چین نسبت به ذهنیت جنگ سردی که هنوز هم در سیاست خارجی غرب حاکم است، اعتراض کرد. پکن اعلام کرد با این اقدام غرب، کشورهای آکوس را تهدیدید و برابر خود تلقی خواهد کرد. دومین بحران اما در روابط درون غربی رقم خورد. کشورهای اتحادیه اروپا به ویژه فرانسه که تا پیش از معاهده آکوس قرار بود تأمین‌کننده زیر دریایی‌های استرالیا باشد، با انعقاد این قرارداد که لغو سفارش‌های پیشین را به دنبال داشت، شگفت‌زده و خشمگین شد. در نتیجه آنچه که از آکوس به بعد رقم خورده است، انزوای اتحادیه اروپا و متحد شدن کشورهای آنگلوساکنونی در مقابل چین است.

آکوس مقابل چین

چینی‌ها نسبت به حضور آمریکا در این منطقه احساس خطر بیشتری کرده و هشدارهای متعددی مطرح کرده‌اند. نکته مهم اینجاست که آمریکا در شکل دادن به یک ائتلاف در برابر چین به این نتیجه رسیده که باید استرالیا را به زیر دریایی اتمی مجهز کند. زیر دریایی اتمی به دلیل اینکه نیاز کمتری برای به سطح آمدن دارد، می‌تواند مدت‌های طولانی در زیر آب باقی‌مانده و غیرقابل ردیابی باشد. این ویژگی زیر دریایی اتمی آن را به یک سلاح استراتژیک تبدیل می‌کند. پیش از سال ۲۰۲۱ استرالیا برای دو قدرت چین و آمریکا محل مناقشه نبوده‌اما پس از امضای آکوس در این سال، استرالیا به یکی از کشورهایی تبدیل شد که چین و آمریکا بر سر آن نزاع دارند. اکنون با از سرگیری و تشدید درگیری‌های میان چین و آمریکا بر سر تایوان و ادامه حضور نظامی ایالات متحده در استرالیا، کانبرا که به دنبال افزایش امنیت خود بود، در حال احساس خطرات آکوس است. از همین روی نخست‌وزیر سابق این کشور زمانی که می‌خواهد هویت کشورش را شرح دهد، آن را «ایالت پنجاه و یکم» توصیف می‌کند.

انزوای اتحادیه اروپا

فرانسه تنها قدرت اتمی اتحادیه اروپاست. این کشور در راستای تقویت توان دفاعی و مراودات نظامی با استرالیا از سال ۲۰۱۶ قراردادی با این کشور مبنی بر ساخت و فروش زیر دریایی امضا کرد. پس از توافق آکوس، استرالیا قرارداد خود با فرانسه را برهم زد و به ائتلاف انگلیس و آمریکا درآمد. فرانسه‌وی‌ها که سال‌ها قبل به عنوان متحد با استرالیا مروده نظامی داشتند، نسبت به بی‌اطلاعی از مذاکرات قرارداد آکوس و خروج استرالیا از قرارداد فی مابین به صورت یک جانبه اعلام نارضایتی کردند. بی‌اعتمادی سران فرانسه پس از قرارداد آکوس نسبت به کشورهای آنگلوساکنونی تشدید شد. «ژان پیر تیتو» سفیر فرانسه قبل از بازگشت به پاریس در کانبرا در مورد توافق آکوس به خبرنگاران گفت این یک «اشتباه بزرگ و یخ‌رود بسیار بد در مشارکت» بود. او در خصوص قرارداد مابین استرالیا و فرانسه ادعا کرد یک قراداد نبود، بلکه «مشارکتی بود که قرار بود براساس اعتماد، درک متقابل و صداقت باشد.» پس از امضا و اجرایی شدن آکوس، اتحادیه اروپا موقعیت جدیدی را تجربه کرد. بحران انزوا که با تصمیم ایالات متحده بر کشورهای عضو اتحادیه اعمال شده، نگرانی‌ها و نارضایتی‌ها را بیش از پیش کرده است. اعلام پیمان نظامی دفاعی سه جانبه آنگلوساکنونی‌ها که مشخصاً مقابل چین صف‌آرایی کرده بودند، استراتژی اروپا در منطقه اقیانوس آرام و هند را به حاشیه برد.

خروج انگلیس از اتحادیه اروپا و پس از آن پیوستن این کشور به پیمان آکوس، این کشور را برای فرانسه و اتحادیه تبدیل به رقیبی نوظهور کرده است. فرانسه که از منظر اقتصادی در نظر داشت این کشور در مسائل استراتژیک و سیاست خارجی هیچ استقلال‌آی انگلیس ندارد. هر چند کند اما با تنظیم و اجرای این پیمان توسط آمریکا، اتحادیه اروپا نیز در فضای نامی قرار گرفت و نسبت به تقویت رابطه با آمریکا تجدیدنظر کرد.

موضع استرالیا چیست؟

اگرچه استرالیا در ابتدای این معاهده تمایل داشت تا سر حد امکان استقلال خود را حفظ کند اما باید در نظر داشت این کشور در مسائل استراتژیک و سیاست خارجی هیچ استقلال‌آی انگلیس ندارد. هر چند استرالیا کشوری مستقل به حساب می‌آید اما از آنجا که حاکم اصلی استرالیا، پادشاه انگلیس است، این استقلال کم‌رنگ تلقی می‌شود. آنچه اکنون حائز اهمیت است، موضعی است که جریانات سیاسی استرالیا اتخاذ کرده‌اند. پس از تشدید انتقال تسلیحات و فناوری‌های نظامی آمریکا و بریتانیا به این کشور، تخاصم میان چین و استرالیا نیز افزایش پیدا کرد. در همین راستا استرالیا به «انبار نظامی» آمریکا تبدیل شده است. کیسینگ که در سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۶ نخست‌وزیر این کشور بود نسبت به آکوس واکنش عجیبی نشان داد و اعلام کرد دولت نخست‌وزیر «آنتونی لیباینز» استرالیا را به پنجاه و یکمین ایالت آمریکا بدل خواهد کرد. استرالیا در شرایطی قرار گرفته که استقلالش که بیشتر از سوی انگلیس خدشه‌دار شده بود، حالا توسط آمریکا نیز به چالش کشیده شده.